

szófonatok kezdetnek

Volt egyszer egy **lükegér**,
fülét csípte meg a dér,
lábán nem volt takaró,
térdig lepte be a hó.

Repdés mint egy denevér,
ameddig a keze ér.
Jó barátja Elemér,
szegény nagyon ösztövé.

Szomszédja a **némalac**,
sose rőfög csak szalad.
Füstölten is lesz lazac,
a kőműves mit falaz?

Gágogva a **csaliba**
betipeg egy faluba,
kisebb-nagyobb galiba
nem is lenne nagy hiba,
ha elmenne suliba.

Bajtársa a **kószamár**,
akit Pisti hazavár,
úgyszintén az idomár,
ehhez nem kell kommentár.

Furfangos a **rókacsa**,
hímez hámoz éjszaka.
Mít mondott a szakácsa:
az igazi pogácsa
tepertős.

megveted

megvete **d** az ágyat
megvitted az ezüst g**o**mbokat
csobogó ha**ng**ok között aranyhal ficáncol
csig**a**bigáid fürdőruhában várják a nyarat
bekerített víz maradtál
é**h**ség ajtaja a csillagok alatt
reggelente zölden ível **a** szemöldököd
mintha pöttyre pötty **r**akódna
veszekedős kisasszonyk**a** térdére a csöpp
olajcsöpp vízcsöp**p** kőcsöpp csak csüccs
leül **á**
árval **á**nyhadjad
meg egy farka**s** a teraszon
marad végezetül

ujjak kulcsa

ideges doboz **l**ett az ország
turistafény és k**o**morság
mint egy tuli **p**ánhagyma felvagosva
jövőbeli szépséget hab **o**zva
kalap alá rej**t**ve
mindig elfelej**t**ve

fűrészpor a paplan al**a**t
d**e**a sósan csillogó tekintetek
labirintusa ho**v**á vezet
az eldarált **é**let után
túl a szombati haláltusá**n**

éppen va**s**árnap délután
szavamat halld m**e**g akkor is ha kifeszítenek
és tudd meg **h**ogy a költészet
oda vezet ah**o**l örömdet
az ujjak kul**l**csa nyitja